

eller krokodiler, och dessa äro åter indelade i tre släkten, af hvilka hvar och en har flera arter.»

»Huru många arter finnes det tillsammans?» frågade Basil.

»Icke flera än tolf af hela krokodilsläktet — åtminstone äro icke flera kända af naturforskarna.»

»Jag undrar hvartill de skola tjena, alla dessa afdelningar och underafdelningar i klasser, familjer släkten och arter, för ett dussin varieteter af samma djur, alla så lika hvarandra i skapnad och vanor — eller äro de icke det?»

»Jo,» svarade Lucien, »de äro ganska lika till sin natur.»

»Hvarför då denna klassificering? Det tyckes vara alldeles onyttigt.»

»Ändamålet dermed är att göra studiet af deras naturalhistoria mera lätt och enkel. Men i hafven rätt, bröder, i närvarande fall; det tyckes här vara alldeles onyttigt och endast göra saken mera oklar och invecklad. Der det finnes många arter eller species af ett släkte eller en klass af djur, och der dessa arter skilja sig vida från hvarandra i utseende och vanor, der är en sådan klassificering nödvändig, för att komma minnet till hjälp; men jag säger ännu en gång, i hafven rätt i närvarande fall. De talrika afdelningar och underafdelningar, i hvilka man indelat krokodilsläktet, behöfvas icke.»

»Hvem har uppställt dem då?» frågade François.

»Hvem!» utropade Lucien med värme; »hvem, om icke *kammarnaturforskarna*, museernas gamla mumiejägare! Bah! det kan förarga en människa!»

Då Lucien sade detta, antog hans eljest milda ansigte ett uttryck af på en gång missnöje och förakt.

»Hur kan det förarga någon!» frågade Basil, betraktande sin broder med någon förundran.